

Pesti író

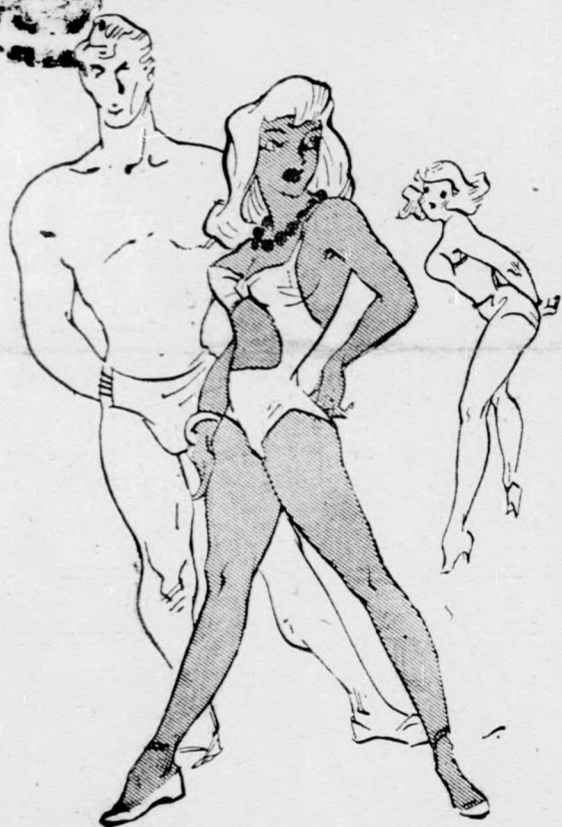
ÁRA 70 FILLER FÜSZERKESZTŐ: GÁL GYÖRGY III. ÉVF. 33. SZ.

EZ A GYŐZELEM NEM KÉTSÉGES!

CSAPATKAPITÁNY: Laci, te vigyázz a kapura és ne engedj több gólt belőni. Jancsi, te aki régi fiú vagy a pályán, remek balhátvéd legyél, Pista te pedig menj előre a csatársorba. A győzelem akkor nem kétséges!

ÚJABB LONDONI SIKER

— Hallottátok? Lili a harmadik helyre került Londonban.
 — Lili is olimpikon lett?
 — Dehogya, Szobalány.

MOST ERRE NINCS IDŐ

— Mancika, legyen az enyém! Majd később megmondom, hogy miért.

OLIMPIAI BESZÁMOLÓ

Kalapásvetésben neki Világszerte nincsen mása — Szőgezte le kint Londonban Németh Imre kalapáca.

Jól kiugrott a versenyen Ugrónónk Gyarmathy Olga, Az úrhócon a zászlónknak Nála szintén akadt dolga.

Konyhánk is van Angliában, Minden kosztai megbirkózott, Bár például Bóbis Gyula Számos partnert odaszózott.

A londoni magyar konyhán Jól dolgozott a sok szakács, Mig a pályán céllovásban Olimpikon lett a Takács.

Pisztolyával jó Takácsunk Minden partnert megelőzött, Azt mondta róla a zsűri: Remek fiú, jött, lőtt, győzött.

Elek Csibi is kivirta Világhajócskáját végül, Legyőzte sok ellentétét, Bár nem kardesapások nélkül.

Nem fogunk már Angliának Magyar pulykát exportálni: Pulyka helyett London ez tán Csibit óhajt importálni.

Csak a pótlókapus büsül, Aszpirint szed félfőde', Megszokásból gólnak nézte: Ezt is vízben vette ő be.

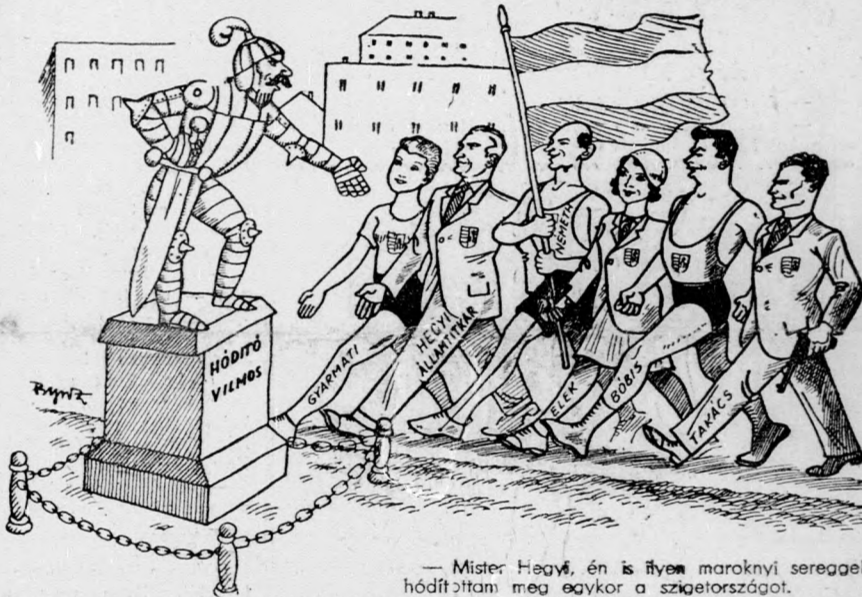
HIDVEGHY FERENC

Bolhák egymásközt

— Na, most boldog vagy Bálint, hogy túlugrottad az olimpiai csúcsrekordot?

HŐDÍTŐK, HA TALÁLKOZNAK

— Mister Heavy, én is ilyen maroknyi sereggel hődítőttem meg egykor a szigetországot.

ODA KELL ADNI!

— Néni kérem, egy bácsi kéretri az újságot!

Hej, hej, hajrá!
 — Hallotta Kucsera úr, az 1500 méteres úszásban majdnem negyedik lett, de üdöklő harcban végül is harmadik helyen végzett Mitró.
 — Mert tudta, hogy a hazája iránti kötelesség rá mít ró

— ...és akkor egy palotához értek, amely csupa-csupacsontból volt felépítve...

KIRÁLYI NÁSZ

Királykisasszony: Tudod szívem, azért túlzásnak tartom, hogy ide is elkísérletc magad a protokollfőnököddel...

BIZONIÁBAN

Göring fegyverkezési tanácsadóját bízták meg a Marshall-terv végrehajtásával Bizoniában.

— Hát moga mit csinál? —
— Nácillanitom a répapódot. A kicsiket kidobom, a nagyokat bent hagyom.

— Szeretnék egy limonádét szalmával.
— Ha nem ragaszkodik a limonádéhoz, ezt a kérését részben teljesíthetem: épp ma lettem szalma.

GYERMEK-
PSZICHOLOGUSNÁL

— Nos, mondja el szép sorjában, mi a baj a kis Gyuszival?

OLIMPIAI TALÁLÓS KÉRDÉS

— Hogy nyertük meg a távolugrás olimpiai világbajnokságát?
— Mikor Gyarmathy Olga megtudta, hogy ő lett a világbajnok: 5 méter 69 centit ugrott örömeiben.

Alkalomadtán

IRTA: KELLÉR DEZSŐ

Borzalmas álmom volt az éjszaka. Elmesélem, hátha akkor kicsit megnyugszom.

Telefoncsengéssel kezdődött. Almosan nyúltam a kagyló felé. Nem is nyúlhat-

tam másképp, mint álmosan, mert közben aludtam és ezt is csak álmodtam.

— Halló — mondtam álmosan, álmos hangon.

— Te vagy az, Dezső? — kérdezte valaki — itt Stern beszél...

(Na tessék! Milyen kiméletlen emberek vannak! Legalább háromszor Stern ismereket és most álmosan álljak oda találgatni, hogy melyik Stern, a sok közül?)

— Stern? Stern? Miféle Stern?

— Nem emlékszel rám? A Stern! Együtt voltunk muszosok, Almásfűzőn, negyvenháromban... Én voltam a harmadik szakasz egészségügyije... Nocsak, gondolkodj kicsit! A Stern, akinek szemölcs volt az orrán...

(Hogyne, hogyne, hát persze, a Stern... szemölcs volt az orrán... most már tudom! De mi ütött ebbe a Sternbe, hogy orrán a szemölcs, éjnek éjében felzörgeti az embert? Mit akarhat ez tőlem?)

— Parancsolj, kérlek... mit óhajsz?

— En? Semmit az égvilágon — nevetett Stern a telefonba — csak éppen eszembe jutott, hogy amikor Jászberényben leszereltünk és elbúcsúztunk egymástól, te azt mondtad, hogy alkalomadtán majd hívjalak fel. Hát most! felhívtalak. Ennyi az egész!

— Igazán kedves tőled... nagyon köszönöm...

— Szervusz!

— Szervusz!

Dühösen csaptam le a kagylót. Ilyen még nem volt! Az ember azt mondja valakinek, pusztán udvariasságból, hogy alkalomadtán majd hívja fel, erre az illető ezt komolyan veszi és tényleg telefonál. Megáll az ész!

Még kellően ki se dühöngtem magam, mikor újból megszólalt a telefon. Ezúttal egy bizonyos Benedek jelentkezett.

— Benedek, Benedek! Miféle Benedek?

— Nem tetszik már emlékezni rám? Tavaly együtt nyaraltunk Lellén. Egymás mellett laktunk a pansióban. Egyszer én adtam kölcsön zseletet Önnek...

— Hogyne, a Benedek úr!... Bocssáson meg, hogy hirtelen nem emlékeztem... Bizonyára a pengét kívánja vissza...?

— Óh, dehogy! Isten

ments! Csak amikor elváltunk, tetszett mondani, hogy alkalomadtán majd hívjam fel kegyedet. Hát gondoltam, essünk túl rajta...

— Köszönöm szépen... nagyon kedves...

Mi ez? Megbolondultak ezek, vagy összeesküdtek ellenem? Most mindenki fel fog hívni, akinek egyszer az életben, a forma kedvéért azt mondtam, hogy „alkalomadtán” majd telefonáljon? Hát ebbe bele kell örülni! Nem, ezt meg kell akadályozni!

Egy rántással kihúztam a konnektor dugóját a falból. Így ni! Most telefonáljatok, ha tudtok!

Ebben a pillanatban, harmadik emeleti lakásom utcánéző ablakának üvege esőrömpölve hullt a földre és Marmorstein beugrott a szobámba.

— Szervusz — köszönt közömbösen — mintha nem is az ablakon, hanem az ajtón jött volna be.

— Marmorstein! — ámul-

tam —, hogy kerülsz ide?

— Mit csodálkozol, öreg cimborá? Hát nem te mondtad, hogy ugorjak fel hozzád? Emlékezz csak vissza... Multkor találkoztunk a körúton és megállapítottuk, hogy szégyen-gyalázat, mi, akik osztálytársak voltunk, milyen ritkán jövünk össze... És akkor mondtad, hogy egyszer, ha erre járok, ugorjak fel hozzád... Hát most felugrottam! Hogy vagy, pajti?

A válasza már nem volt módomban, mert mintha éjtörnyös támadás indult volna meg ellenem, egymás után különböző alakok ugrottak be az ablakon keresztül a szobámba. Egy rokonom, akit nagyon elhanyagoltam. Egy kollégám, akivel valamikor egy szerkesztőségben dolgoztam. Egy házaspár, akivel együtt töltöttem az ostromot a pincében. És még sokan, akiknek azt mondtam, hogy alkalomadtán majd ugorjanak fel hozzám. Most éppen erre jártak. Most éppen tehettek. Felugrottak. És a szobám lassan benépesedett.

Félni kezdtem. Az ablakhoz sompolyogtam, hogy segítségért kiáltsek. És ek-

kor, jaj Istenem, mit látam? Lent, a ház előtt óriási tömeg, amelynek minden tagja megkövesedve tekint az ablakom irányába. Csupa ismerős! A Simek, a Lajcsk, a Krumpács, a Bognár... El vagyok veszve!

Ezek azok, akiknek azt mondtam, hogy egyszer, alkalomadtán majd nézzenek fel hozzám...

VERSENYSZERŰEN FOLYIK A GABONABESZOLGÁLTATÁS

— János gazda, amióta elvégezte a beszolgáltatást, azóta nem látom itt Vácújfaluban.

— Igen, mert beköltöztem a város szívébe.

Szerencsén így csinálják

A szerencsi cukorgyár munkásai, szabad idejükben újjáépítették a nyíregyházi-szerencsi hidat.

— Hát maguk mit csinálnak itt, bácsi?
— Nem látod, fiacskám? Pihenünk!

ÉRTEKMÉRŐ

— Két dolog van, Erzsike, amit végtelenül nagyra becsülök magamban...

ELTÁVOLÍTJÁK A NYILASOKAT A HÁZMESTEREK KÖZÜL

— Mondja házmester úr, ez a kép Tiziántól, vagy Munkácsytól való?

— Kikérem magamnak, ez a Krausz úrtól való, aki Auschwitzba távozott.

Olimpiai helyzetmagyarozat

— Mit szól vízipólósaink londoni szerepléséhez?
— Túlkapás történt.
— Hogy-hogy?
— Több gólt kaptak, mint kellett volna.

A magyar olimpiai konyha sikere Londonban

— Milyen jókat eszik itt, szerkesztő úr!

— De milyen rosszakat fogok róla írni...!

A VARÁZSNADRÁG

Ezen a nyáron bevált a Medárd-babona. Sőt, Medárd úr kissé eltűzta a dolgát és többet eszt, mint amennyit megígért. Így is akadtak elszául siófoki nyaralók, akik beleestek a Medárdba, mert nem hittek a babonában. Ezek elvreztek, illetve elázak, mint a vaj.

Az egyik siófoki nyaraló társaság öt férfiből állott, de csak az ötödiknek, bizonyos Szalontay Ferenc textílesnek volt hófehér porcellánadrágja. Gyűlölték, nem a textílest, csak a nadrágját, mert valahányszor fevete ezt a varázsnadrágot, hogy jelezze a nyarast, az eső azonnal zuhogni kezdett. Ilyenkor fenyegetéssel, néha veréssel, kényzszeríteték arra, hogy vegye le a varázsnadrágot, mire esodálatos módon kiderült az idő.

Már régen vége volt a Medárdnak, amikor a textíles diszkrétén odasúgta barátainak:

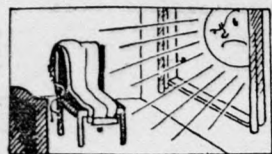
— Most elmegyek. Diszkrét ügy. Nőügy. Férjes asszony. Még a bilófán sem mondanám ki Trombitás Ernőné nevét. A nő gyönyörű. Közünk maradjon. No megyek.

Es ment. A varázsnadrág volt rajta. A nap szikrázott. A barátok irigykedve néztek utána. Két perc múlva eleredt az eső. Aztán szakadt. A barátok sírva néztek össze:

— Az az átkozott varázsnadrág. Megint esőt hozott nekünk!

Tíz perc múlva elállt a zápor. Kisütött a nap. A barátok közül az egyik megjegyezte:

— Biztosan mos vetette le Szalontay a varázsnadrágját.

BUKTATNAK A SZÍNÉSZVIZSGÁN
avagy est még Bajor Gizi sem tudja

— Kisasszony, maga kitűnően játszotta Otéfiát, remekül alakította Margitot a Faustból, de az istenért, hogy akar boldogulni a színi pályán, ha még azt se tudja, hogy hol és mikor volt sikere Nagy Adorjának?

BARANKOVICS

SHLACHTA

— Milyen gyönyörűen énekelnek ezek a munkások, Margitka, a mi kórusunk tagjai meg nagyrészen rekedtek.
— Hol van itt rekedt énekesünk?
— Nem itt, hanem az internálótáborban rekedtek.

VIGASZTALÓ

Krocsonya szemrehányást tesz nejének:

— Száz forintot adtál egy kalapért? Ez valóságos bűn.

Krocsonyáné legyint:

— Ne izgasd magad, ez a bűn az én fejemre fog szállni.

Malad a korral

Krocsonya urat megállítja az utcán egy koldus:

— Szabadna kérni egy kis kenyérrevalót.

Krocsonya ad neki húsz fillért.

A koldus megnézi a pénzt, aztán így szól:

— Uram, ön nem olvas újságot?

— Miért? — kérdi esodálkozva Krocsonya.

— Nem tudja, hogy fel-emelték a kenyérfejadagot?

ELÉG VOLT AZ AMERIKÁZÁSBÓL

Mindszenty luxusautójából néhány sarokkal az amerikai követség előtt rozoga, szánalmas kocsiba szállt és azzal ment az amerikai követségre.

— Mindszenty úr, ez nem megy tovább, tessék kiszállni!

A basi is résztvesz az öttusa versenyben

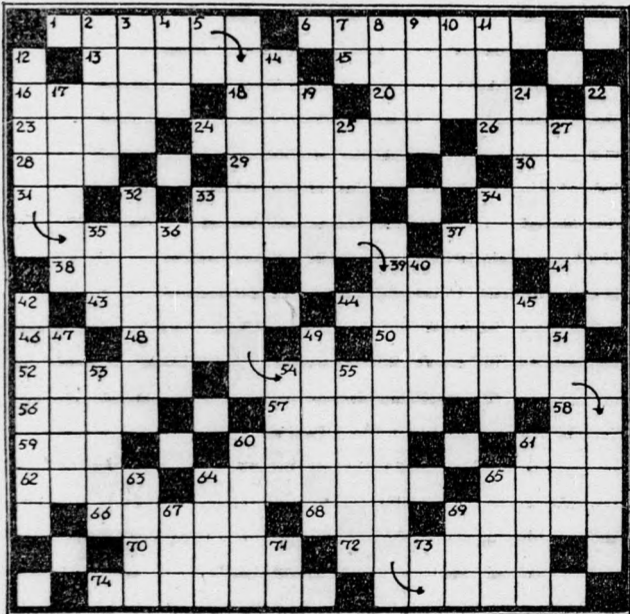

— Galambocskám, van remény, a basi már a harmadik helyen fekszik!

Ki veszit többet?

Vízszintes:

1. Az ELSŐ SOR
6. A gerinces állatok egyik osztálya
13. Mímelő
15. A kőműves teszi
16. Ceruzamárka
18. Női név idegen változata
20. Inspekciós, soros
23. Kétféle
24. school (angol iskolafajta)
26. Tréfa
28. Ritka — németül
29. Attila más néven
30. Helyrag
31. Földművelésügyi Minisztérium
33. Híres angol iskola
34. Medvefajta
37. Hő
38. Az 'Autó' c. szalag melléklete
39. Beszorit
41. Visszatér
43. Falfestmény
44. Fesztékfajta
46. A francia rt.
48. Olasz férfinév
50. Európa legrégebb nyugati lakói
52. Elülső része
56. Fájdalmat okoz
57. Az egyik orosz városba való
58. Két egymásutáni betű
59. Nagy fájdalom
60. Puskával eltálat (vidékes kifejezéssel)
61. M E T
62. A hős kapja
64. Az egyik irányból az utolsó kocka (üres)
65. A hosszú szoknya miatt lett rosszul
66. Nem okoz akadályt

68. Tisztítószer márkája
69. A sertes testét borítja
70. Ennyit a szekér sem bír
72. Az egyik földrész
74. NB I. labdarúgó-csapat
- Függőleges:**
2. Francia zeneszerző
3. Lélegzet — németül
4. N Á R
5. Megszóllítás
7. A V
8. Görög mitológiai alak
9. Szándékozik
10. Táncot jár
11. Az istálló jászág alá vetett szalma
12. A MÁSODIK SOR
14. Elővigyázatos
17. Lámpasor a színpad előtt (névelővel)
19. Diák étkező (névelővel)
21. Egymásután elmond
22. Sóképző elemek
25. Római 1.052
27. Vallási törvények szerint elkészített étel
32. Ide dug
33. Teljes
34. Ritka nőnév
35. E K F
36. Kisfaludy színműve
37. Közvetlen közlelésben
40. Lásd a 57 vízszintest
42. Bicska
45. N Á V
47. Sznál
49. Szepesi nagykövetség
51. Többféle aromából készített szeszital
53. Kinek? kérdésre felelhetjük
54. Főzékféle (névelővel)
55. Vakbuzgó (görög szó)
60. Nem megy el
61. Magyar író
63. Becézett Mihály
64. Kétféle állat
65. Pezsgő — idegen neve
67. Taszft
69. S I É
71. Morse szótag
73. R J

BEDNAY JÓZSEF

II. SZ. OLIMPIAI KÉPÜNK LÓNI, VAGY NEM LÓNI?

— Mr. Truman agyagalambra nem óhajt lóni, hozzanak neki egy békegalambot.

Kissé komplikált Gügyerák találkozik a moriban Szasznyekkel. Nagyon köszönnek egymásnak, de egyikük sem tudja, ki a másik. Persze a végén kiderül, hogy nem is ismerik egymást. Gügyerák erre mentegődni kezd: — Pardon, úgy látszik, tévedünk. En az hittem, ön az, ön azt hitte, én vagyok az és kiderült, hogy egyikünk sem az.

TAKÁCS KÁROLY

a félkarú magyar Nelson, a trafál-gári hős.

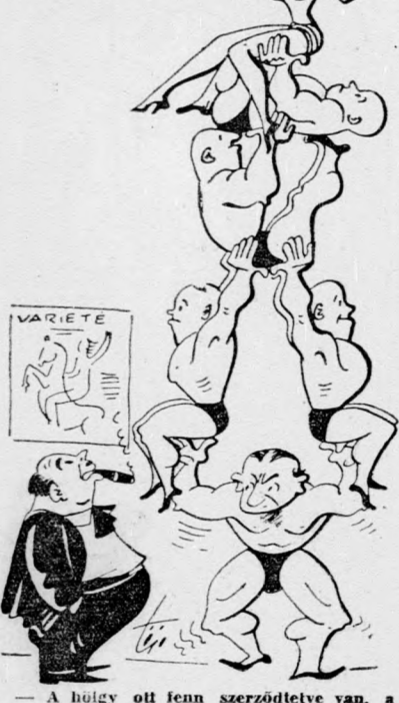
Minek itt pereskedni?

Ficék beperelte Cívareket. Az ügy bíróság elé került. A bíró megkérdezi Ficéktől: — Mi panasza van az alperes ellen? Ficék felelt: — Azt mondta, hogy egy nőtől szélhámos vagyok, amit különben tíz tanuval is bizonyíthatok.

Pesti író 1948 augusztus 15., 92. szám Felelős szerkesztő: GÁL GYÖRGY Felelős kiadó: SOMOGYI DEZSŐ Szerkesztőség és kiadóhivatal: V. Bajcsy-Zsilinszky-út 34. Telefon: 129-642, 126-530. Fiókkiadóhivatal: VI. Nagymező-u 26. T.: 124-874 Kéziratokat, rajzokat nem örlünk meg és nem adunk vissza. Terjesztő: Globus hírlap- és könyvterjesztő vállalat. Nyomatott a Hungária Hírlapnyomda Rt. Bp. V. Bajcsy-Zsilinszky-út 34. körkerületében. Felelős: Dr. Bródv László

— Mancika, az élet olyan, mint a maga furdőruhája! — Nem tudom mit ért maga az én furdőruháim alatt?

KEZDŐDIK A SZEZON

— A hölgy ott fenn szerződöttve van, a többi elmehet.

A NEMZETI BANK FIGYELMÉBE

Jön már az új, szép szózfórintos, Megihlet engem ennek ténye, Irnék máris az új százszról, De egy tiszteletpéldány kéne.

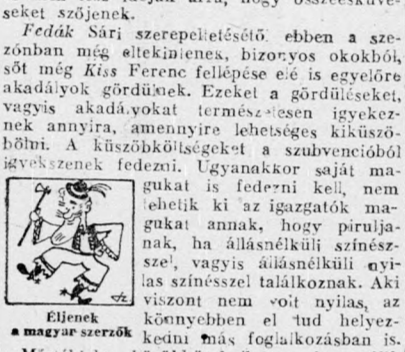
Egy jölinformált fiatalember levelei

Drága Pintyőkém! Sok sajtófogadáson voltam az elmúlt napokban, meghallgattam az igazgatók programbeszédét és a halottakat a kövekezőkben foglalhatom össze: A jövő sze.őzban a színházak nagyjából szindarabokat fognak előadni. Ezeket a darabokat kizárólag magyar, néme, francia, orosz, angol, amerikai, kínai és japán szerzők műveiből válogattak össze, bár akad elenyészően kis számban iráki és maláji darab is, de ezekről nem érdemes beszélni. Minden színház csak a legtehetségesebb, legjobb színészeket és színésznőket szeretné foglalkoztatni, de sajnos, ez nem áll módjukban, mert akkor mihez kezdenek a tehetségtelenek és az unokahugom. Ezért lehetőleg úgy intézték az ügyeket, hogy a legtöbb színház — tisztelet a kivételnek — NAKA és NEKA alaposa áll. Ez magyarul annyit jelent, hogy az idegenek meilőzésével lehetőleg csak az igazgatóNAKA feleségé, a rendezőNEKA menyasszonyát, a pőzemberNEKA legközelebbi hozzátartozóját szabad csak foglalkoztatni, aminek az az előnye, hogy a színházi fegyelem megkeményedik és természetes, hogy egy igazgató vagy rendező nem fog magának tehetségtelen feleséget választani. A nyilas színészek (pontosanabban a volt nyilasok, mert ma már azért nagyon kevés aránylag az aktív nyilas) szerepeltetésével az a Boritsuk fátölt helyzet, hogy természetesen a pultra foglalkoztani kell őket, nehogy más oldalon fejtsenek ki káros tevékenységet. Inkább játszanak csak rosszul a színházban. Így el lesznek foglalva szereptanulással, próbákkal és nem lesz idejük arra, hogy összeesküszéseket szöjének. Fedák Sári szerepeltetésétől ebben a szezonban még eltekintene, bizonyos okokból, sőt még Kiss Ferenc fellépése elé is egyelőre akadályok gördülnek. Ezeket a gördüléseket, vagyis akadályokat természetesen igyekeznek annyira, amennyire lehetséges kiküszöbölni. A küszöböléseket a szubvencióból igyekeznek fedezni. Ugyanakkor saját magukat is fedezni kell, nem lehetik ki az igazgatók magukat annak, hogy piruljanak, ha állásnélküli színészeszel, vagyis állásnélküli nyilas színéssel találkoznak. Aki viszont nem volt nyilas, az könnyebben el tud helyezkedni más foglalkozásban is. Mértéktelen körökből hallottam, hogy állítólag Priesley és Shaw magyar állampolgárságot fognak kapni, hadd lássa a közönség, hogy magyar szerzők is kapnak szinpadot az országban. Egyébként ők ketten írják a szezon első magyar darabját is. Szervusz. Végtelenül csókolja kezeidet soha el nem mőő barátod!

MEGNYUJTATÓ

— Maga a feleségem barátja? — Nem, én belőró vagyok. — Akkor jó.

Tréfa a víz alatt

— Gyerekek, ússzunk megegyeszer önagságának, meglátjátok, most már esuda grimbusz lesz!

A HÖLGY PEDIGRÉJE

— Mit szósz ehhez a Labanc Sárthoz? Kutyta nélkül már ki se megy az utcára. — Ismertem, amikor még a kutya se ment veje végig az utcán.

— Maga a feleségem barátja? — Nem, én belőró vagyok. — Akkor jó.

MAGÁT IS CSÍPIK?

A Dunakorzón ültém egy Buchwald-széken. Mellettem csinos szőke hölgy kéjesen vakaródzott. — Magát is csípi? — kérdezte nyájasan. — Igen — vallottam be töredelmeseen. Cigarettát vett elő, tüzet kért. — Mjattuk szoktam rá a dohányzásra, — folytatta. A szűnyogok ellen a legjobb a dohányfüst. Nincs az a bátor szűnyog, amely el ne menekülne a Harmónia füstjétől. Dühösen rácsaptam a lábamra. — Mi baj? — kérdezte a szőke. — Semmi. Elrepült. Micsoda ravasz lény egy ilyen szűnyog! Addig izeg-mozog, amíg az ember odacsap és akkor rögtön tovaszáll. De a névjegyet itt hagyta! Decensen felemeltem a nadrágomat. Boka-fixem felett ott piroslott egy friss csipés. — Az semmi — mondotta a hölgy. — Nézz meg az én lábamat. Miért ne nézzem meg? Ő is megbillentette hosszú szoknyáját. Egyik csipés a másik után sorakozott fel, egészen a térdéig. A továbbiakról nem tudok semmit. Elismerően mondtam: — Mi volt a maga lábán? Nemzetközi szűnyogkongresszus? Dicsekedve mesélt: — Imádnak a szűnyogok. Nem azért mondom, de olyan finom bőröm van, hogy minden szűnyog rámszáll. És a bolhák! Ha valahol csak egyetlen bolha van, az biztosan belőlem lakmározik. De hol van nyáron csak egyetlenegy bolha? Erről csevegtünk, mint finom emberekhez illik és néha nagyokat esapkodtunk. Új ismerősöm perfekt szűnyogszakértőnek bizonyult. — Vigyázzon, ha szűnyogcsipés eléri szert vesz. Akad olyan készítmény is, amivel ha bekeni a sebhelyet, utána szűz és szűz szűnyog érkezik rekonoszansz-vízire. És arra is ügyelni kell, hogy ne csapja agyon az ember a szűnyogot, mert a kiterjedt rokonság eljő a temetésre. És a legfontosabb szabály: vakaródzni nem szabad és nem illik. Közben piros körmevel végigszántotta a lábcsipéjét. Elvezet volt nézni, milyen életörömmel vakaródzik. Egy valóságos Madame Vaccrescu. Sőhajtva mentegőzött! — Valljuk be, ez a legjobb az egész szűnyogvilágban.

RENDES NŐ

— Borzalmas, Emil, hogy milyen rendetlen vagy. Megint itt fejtetted a borotvaesetedet, ez minden helyet elfoglal a furdőszobában.

— Borzalmas, Emil, hogy milyen rendetlen vagy. Megint itt fejtetted a borotvaesetedet, ez minden helyet elfoglal a furdőszobában.

STELA ADORJAN